

17 ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη τῆς Ἀγίας ἐνδόξου καὶ καλλινίκου Μεγαλομάρτυρος
Μαρίνης. (†270)

Ἀκολουθία συμπληρωθεῖσα κατὰ τὰ ἐλλείποντα ἐκ τοῦ Μηναίου ὑπὸ
Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

Διάταξις ἰσχύουσα αἰωνίως, πλὴν
Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἑσπερινοῦ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ
πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὥς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία

ἐννοοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαίνιεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός **(ἐκ γ')**. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

[Ἡ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

**Καὶ φάλλεται τὸ Μακάριος ἀνὴρ, ἥτοι ἡ
ἀ' στάσις τοῦ ἀ' καθίσματος τοῦ ψαλτηρίου.]**

*** * ***

**Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους 5' καὶ φάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἀγίας Μαρίνης.**

Ἦχος πλ' Νη ς

Κ^{Νη} υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε κε κρα α ξα προ
 ος σε ε ε ει σα κου ου ου σο ο ον μου ου ει σα κου
 σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ι ε ε
 κεκ ρα α ξα α προ ο ος σε ε ε ει σα α α κου ου
 σο ο ον μου προσχεστηφω νη η η τη ης δε η σε
 ε ε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ε
 ναι με προ ο ος σε ε ε ει σα κου σο ο ον
 μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε
Κ^{Νη} α τευ θυν θη η τω η προ σε ε ευ χη η
 η μου ου ως θυ μι α α μα α ε νω πι ι ι ο
 ο ο ο ον σου ε πα αρ σις τω ω ω ων χει ει
 ρω ω ων μου θυ σι ι α ε σπε ρι ι ι νη
 η η ει σα κου σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Θ^{Νη} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και

θυ υραν πε ρι ο χης πε ρι τα χειλη μου ^ν ^{δλ}

Μ^{Νη} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λογους πο

νη ρι ι ας του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ

τι ι αις ^ν ^{δλ}

Σ^{Νη} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι

αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των ε κλε κτων α αυ

των ^ν ^{δλ}

Π^{Νη} αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ^β ^{γλ} ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου ^ν ^{δλ}

Ο^{Νη} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των ^ν ^{δλ}

Α^{Νη} κου σο νται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ^β ^{γλ} ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^β ^{γλ} δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α

δην^ν

Ο^{Νη} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλ μοι μου^Δ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ηνμου^ν

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη

σαν το ο ο μοι^θ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με νων την α νο μι αν^ν

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ τω ων οι α μα

ρτω λοι^θ κα τα μο νας ει μι ε γω^Δ ε ως αν πα

ρελ θω^ν

Φ^{Νη} ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα^Δ φω

νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θη^ν

Ε^{Νη} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγγελω^ν

Ε^{Νη} ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου^Δ

και συ εγ νως τας τριβους μου^ν

Ε^{Νη} ν ο δω ταυ τη ^Δη ε πο ρευ ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δαμοι ^ν

Κ^{Νη} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε ^ν

Α^{Νη} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη τω ων την ψυχηνμου ^ν

Ε^{Δι} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει ^{Νη}

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων ^ν

Π ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα ^ν

Ρ^{Νη} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^ε

ο ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ^ν

Ε^{Νη} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του

ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τισου ^ν

Ε^{Νη} με υ πο με νου σι δι και οι ^Δε ως ου

αν τα πο δω μοι ^ν

Ε^{Νη} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ει σα κου σον της φω νης μου^{ν ρζ}

Γ^{Νη} ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις

την φω νην της δε η σε ως μου^{ν ρζ}

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἀγίας Μαρίνης.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος ^ΛϞϚ Νη ρ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται;

^{ε ρζ} ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε

^{ε ρζ} στιν

Ω^{Πα} τς πα ρα δο ξα θαν μα τος^{Νη} την ε πηρ με

νην ο φρυν^{Πα} τς την γην και την θα λα σσαν^{Δι} ε ξα λει

φειν φασ κον τος^{Πα} προς την γην ε τα πει νω σεν^{Νη} α πα

λη κο ο ρη και πα να μω μη τος^{Νη} τας πα ντο

γι ι ας αυ τς νι κη σα σα^{Νη} ω ω της δυ

να με ως^{Πα} τς Σταυ ρς και χα ρι τος η τις η μων^{Νη}

^{Δι} πα σαν υ πεστηρι ξε^{ν ρζ} σα φως α σθε ε νει αν^{ν ρζ}

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ε
γ

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ε
γ ηλ πι σεν η ψυ

χη μ ε πι τον Κυ ρι ον ε
γ

M^{Πα}αρ τυς Μα ρι να πα νεν δο ξε^{Νη} τας ς ρα νι

^{Πα}ς μο νας ε^γ πα ξι ως οι κη σα σα ^{Δι} π⁹ συν παρ θε νων

ταγμα σι ^{Πα} δ^Δ και Μαρ τυ ρων στρα τευ μα σι π⁹ τς εκ τε

λς ςν τας πι στει την μνη μην σου π⁹ και προ σι ο ον

τας πι στως τη σκε πη σς ^{Νη} π⁹ σω ω ζε πρε σβει αις σς ε
γ

^{Πα} και πται σμα των α φε σιν πα ρα Θε ς ^{Δι} π⁹ αι τησαι και

^{Νη} δ^Δ λυ τρω σιν και με γα ε ε λε ος ν
δ

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
πρωΐας ε
γ ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι

ον ε
γ

M^{Πα}αρ τυς Μα ρι να πα νευ φη με ^{Νη} π⁹ ου τε βα σα

νων το πυρ^{Πα} ου τρυ φης η α πο λαυσις^{Δι} ου τϷ κο σμϷ
 χα ρι τες^{Πα} ου τερ πνο της νε ο τη τος^Π της προς Χρι
 στο ον α γα πης ε χω ρι σεν^Π ε φι ε με ε
 νην της ω ραι ο τη τος^{Νη} τη ης υ περ εν νοιαν^Π τϷ
 σε πτϷ νυμ φι Ϸ σϷ ε πι τυ χειν^{Δι} ης περ κατ η ξι ω
 σαι^{Νη} θε ο μα κα α ρι στε^ν

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια
 ἐκ τῆς φυλλάδος τῆς ἀγίας.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἦχος^Β Βου Ϸ

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται

τον^Π Ισ ρα ηλ^Δ εκ
 πα σω ωντων α νο μι ων αυ τϷ^Π

Την πα τρω αν α σε βει α αν^ν νϷ νε χως

κα τα λει ψα σα^Π τω Χρι στω προ σε ε δρα μες κα αλ λι

παρ θε νε^Π και της αυ τϷ α γα πη σε ως^Π τρω θει ει

σα τω ε ρω τι^Δ η κο λϷ θη σας αυ τω^Δ δι α

γωνων α θλη σε ως^Π ους δι η νυ σας^Π α νεν δο ο

τως Μα ρι να καρ τε ρι α δι α τς το σς

την μνη η μην την φωταυ γη ε ορ τα ζομεν

Στίχ. ε'. Αινείτε τον Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ε παι νε σα

τε αυ τον παν τες οι λα οι

Τ ς ξε σμς ωσ περ α σαρ κο ος και μα στι

γωντην ε φοδον και το πυρ υ πε ε μεινας κα αρ τε

ρω τα τα της α σθε νει ας της φυ σε ως σε μνη η

α λο γη σα σα και νε νυμ φευσαι Χρι στω ως Παρ

θε νος α κη ρατος ω προ ση γα γες ωσ περ προι οι

κα πο λυ τι μον Μα ρι να τς αυ τω πε πι

στευ κο ο τας τοις θαυμα σι οις σς εν δο ξε

Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι ω να

Τ ης ψυ χης την λαμ προ τη τα α τω Ω ραι

ω τς σω ματος πα σιν υ πεμ φαι αι νς σα κα αλ λι παρ

θε νε της ευ σε βει ας την δυ να μιν εκ λα α μπς

σαν ε δει ξας δι α γωνων αν δρι κων της στερ ρας
 σα θλη σε ως δι ων η σχυ νας τον ο φθε ε ντα
 εκ θρον σοι Α θλη φο ρε και ε δε ξω ς ρα
 νο ο θεν την των θ αυ μα των ε νε ρ γει αν

Δόξα.

Ἦχος Δι

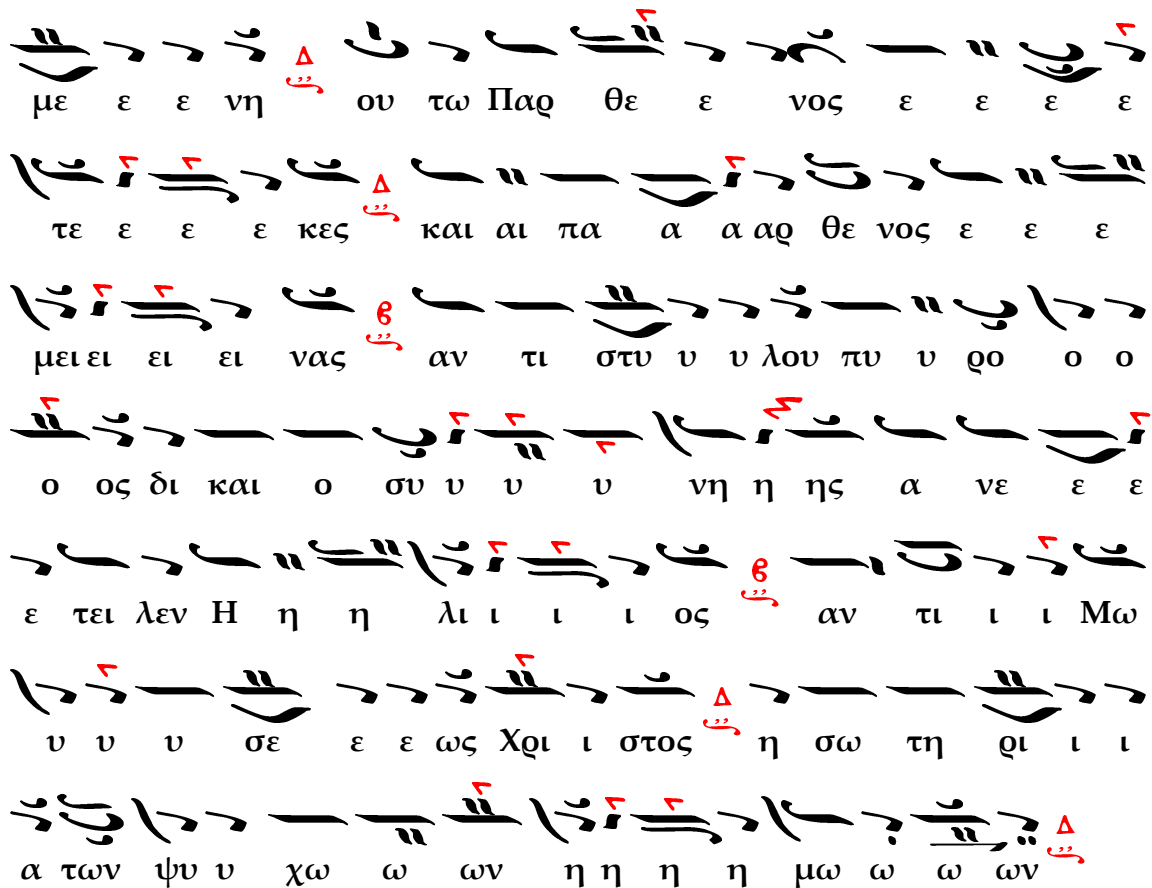
Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Ε ν φω νη α γα λ λι α σε ε ως και εν ψα λμοις α α
 λα λα αγ μ ς ς ς α νυ μνη σω ω μεν Μα ρι
 ι ι ι ναν τη ην Μα α αρ τυ υ υ υ ρα ο τι κα
 θει λε εν ε πι ι γης των ει δω ω ω λω ων την
 πλα α α νην και τον α ντι ι πα α λον ε εκ θρον
 αν δρει ει ει ως εν τοις πο σιν αυ τη η η ης κα τε
 πα α τη η η η σε δι ο ο και τε ε ε λει
 ει ει ω θει ει σα εις ς ρα ν ς α νι ι ι ι

πτα α α α ται ^Δ τη ην κα α α ραν στε φη φο ρα σα
 και αι αι α να α κρα α α ζα α α σα ^Θ σε νυ υμ
 φι ι ε ε μρ πο ο θω ω ω ω ^Δ και το τρ πο θρ
 φι ιλ τρον ε ε ε ε χρ ρ ρ ρ σα ^{Γα} υ περ σρ
 τα ας σαρ κα ας μρ ^{Νη} τω πυ ρι ι πα ρε ε δωω ω ω
 κα ^{Δι} κα τα σκη νω σωω ρν εις τας αι ω νι ι ρ
 ρς σρ μο ο να α α ας ^Δ ε ε εν θα α ε ε
 ε στι ^Δ των ευ φραι νο με ε ε νων η κα α τοι
 κι ι ι ι α ^Δ

Καὶ νῦν. **Θεοτοχίον.**

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
 τω ναι ω ω ω νων α α μην ^Δ
Πα ρη η ηλ θεν η η σκι ι ι α α α του
 νο ο μου τη ης χα ρι ι ι το ο ος ε ελ θου
 ου ου σης ^Θ ως γαρ η βα α α τος ρ ρκ ε ε και
 αι ε ε ε το ^Δ κα τα φλε ε ε ε γο ο ο

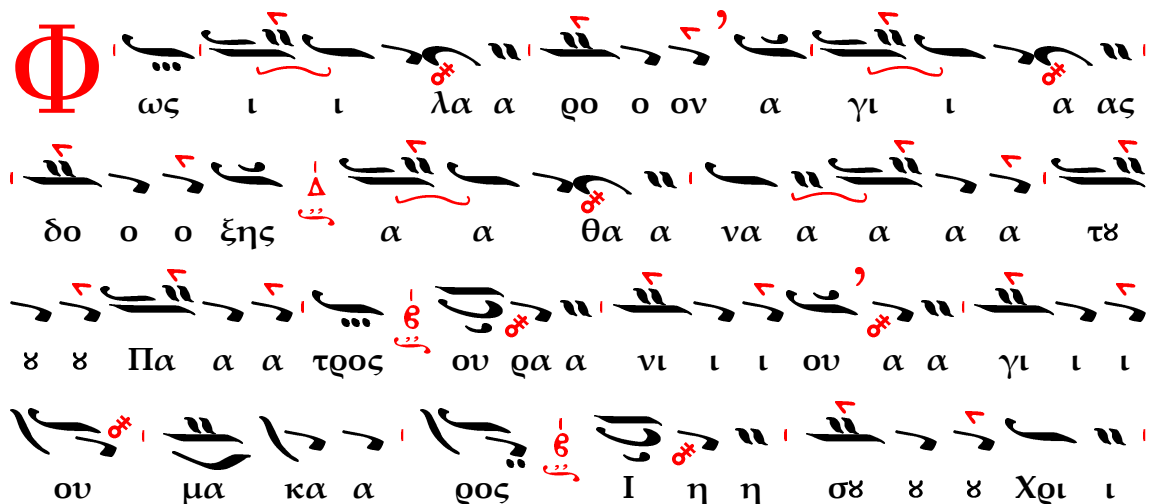

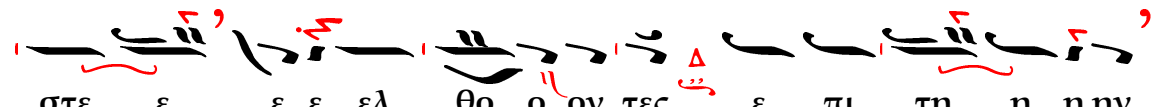
Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὕμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

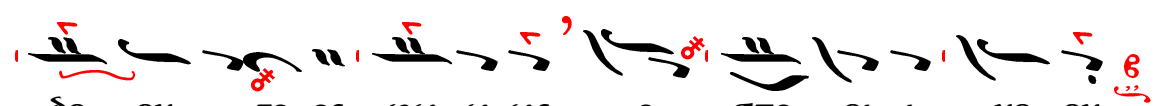

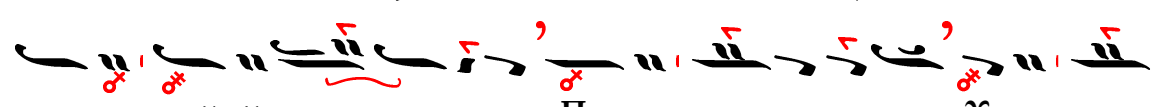
 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η η ην

 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον

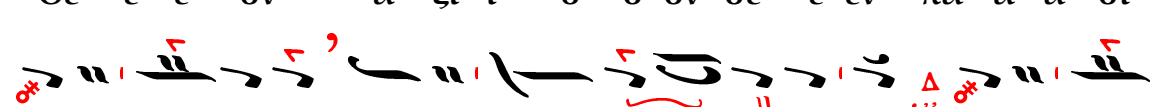
 υ υ μν ε με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο

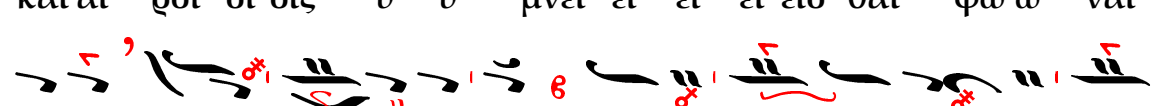
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α

 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι

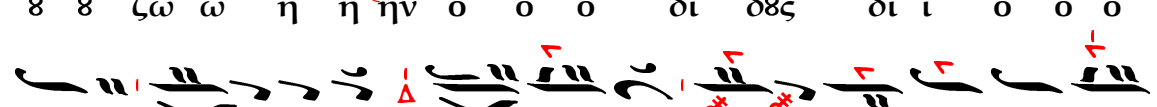
 και αι ροι οι οις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

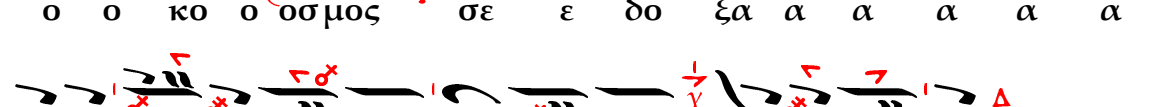
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ε

 ε ε ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο

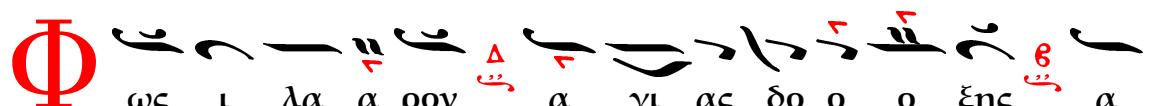
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α

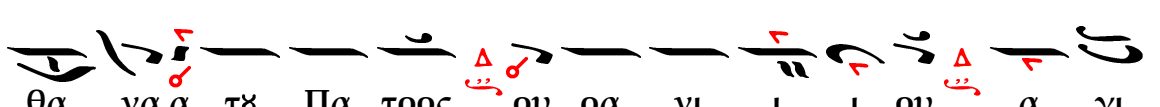
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

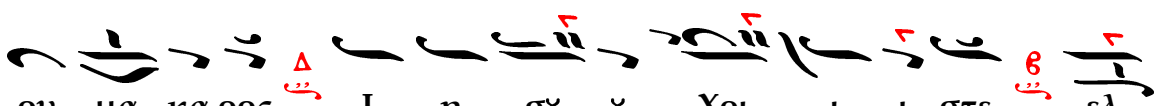
Ἦχος Δι-θ

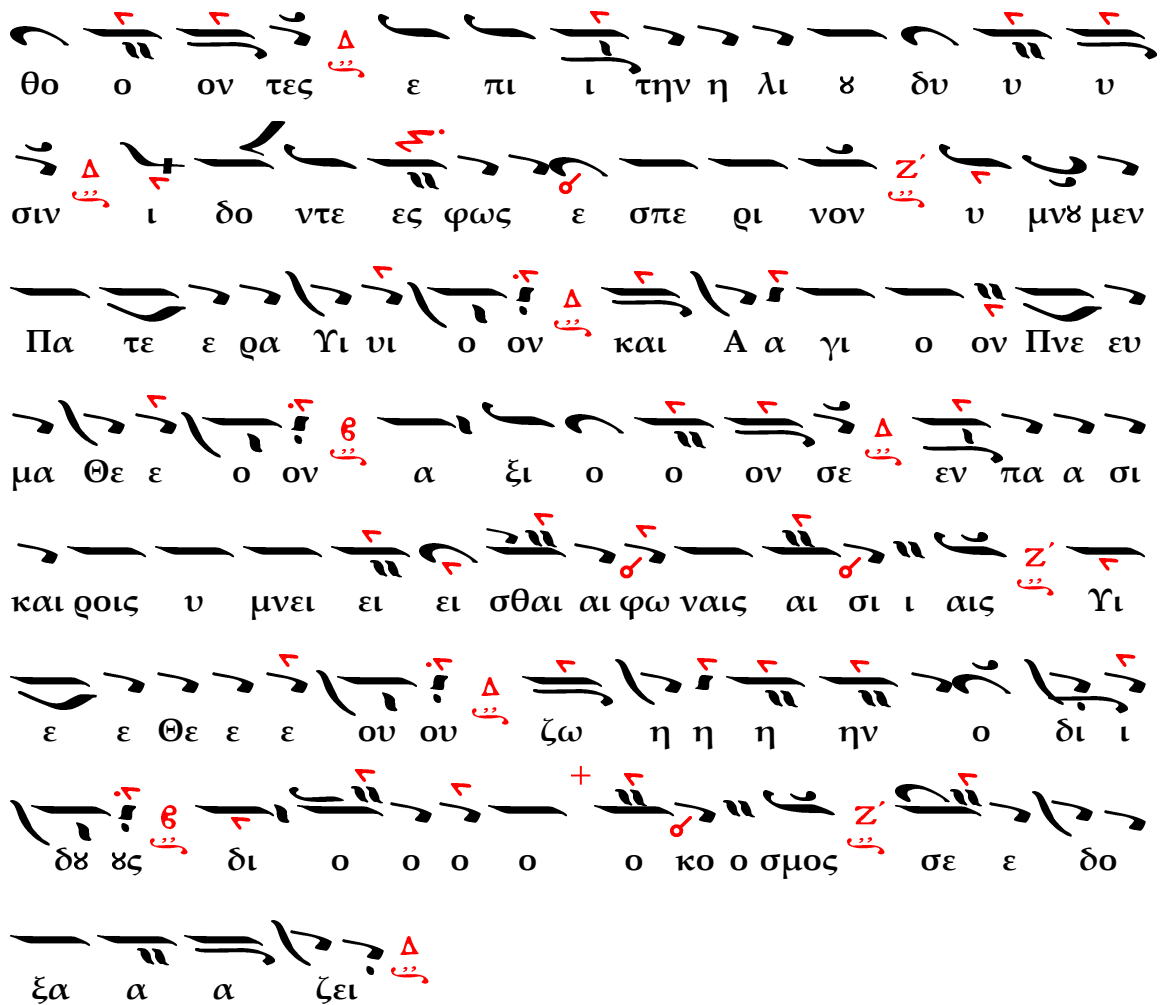
 Φως ι λα α ρον α γι ας δο ο ο ξης α

 θα να α τς Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι

 ου μα καρος Ι η σς ε Χρι ι ι στε ελ

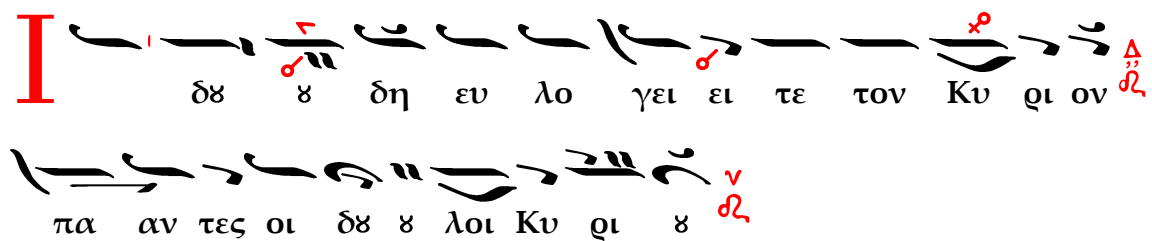
ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

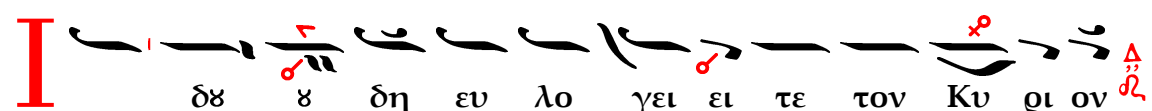
Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἦχος πλ' Νη ς

Στίχ. α'. Οἱ ἐστώτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, εν αυ λαις οι οι κς ς

Θε ου ημων

πα αν τες οι δε υ λοι Κυ ρι υ

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον

Ι δε υ δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δε υ λοι Κυ ρι ι υ υ υ υ

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.

Ἦχος Δι - Θ

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με

ει σα κς σον της προσευ χη ης μς

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι

σύ, Κύριε κα τα μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

σα ας με

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται αι μς εν τω
 κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Τ ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
 πα σαστας η με ρα στης ζω ης μς

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

χλόης
 ε κει με κα τε σκη νω σεν

Τ ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
 πα σαστας η με ρα στης ζω ης μς

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ
 φοβηθήσομαι κακά
 ο τι συ υ μετ ε μς ς ς ει

Τ ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
 πα σαστας η με ρα στης ζω η ης μς ς ς

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας.

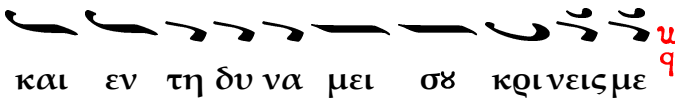
Ἦχος ♯ Κε ρ

Ο θε ος εν τω ο νο μα τι σς σω σον με
 και εν τη δυ να μει σς κρινεις με

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου

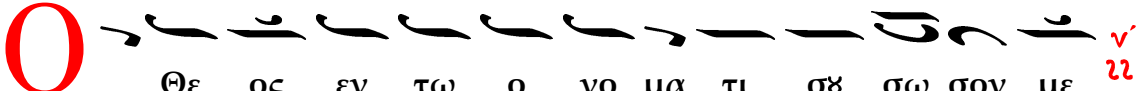

σαι τα ρη μα τα τς στο μα τος μϑ

Ο
Θε ος εν τω ο νο μα τι σς σω σον με

και εν τη δυ να μει σς κρινεις με

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι

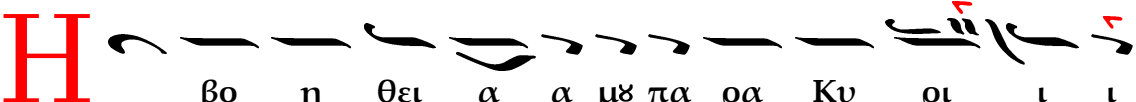

αν τι ληπτω ρ της ψυ χης μϑ

Ο
Θε ος εν τω ο νο μα τι σς σω σον με

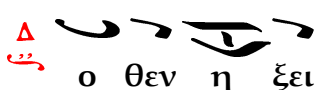

και εν τη δυ να μει σς κρινεις με ε ε ε

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

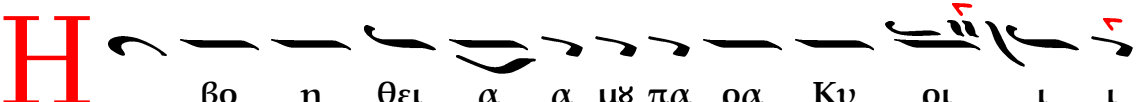
Ἦχος Δι.

Η
βο η θει α α μϑ πα ρα Κυ ρι ι ι

ς τς ποι η σαντος τον ς ρα νον και την γη ην

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη

η βο η θει α μϑ

Η
βο η θει α α μϑ πα ρα Κυ ρι ι ι

ς τς ποι η σαντος τον ς ρα νον και την γη ην

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ

Δ
φυ λα ξει

την ψυ χην σὺ ο Κύ ρι ος Δ

Η βο η θει α μὲ πα ρα Κυ ρι ι ὁ Δ τὸ

ποι ἡ σάντος τον ὁ ρα νο ον και τη ἡν γη ἡ

ην Δ

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

Ἦχος Γα ϕ

Ο Γα Νη Θε ος ἀ ντι λη πτωρ μὲ εἰ Δ το ε λε

Γα
ο ος σὺ προ φθα α σει με Γ

Στίχος α'. Γα
Ε ξε λθ με εκ των εχ θρων μὲ ο Θε

Νη
ος Δ και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ

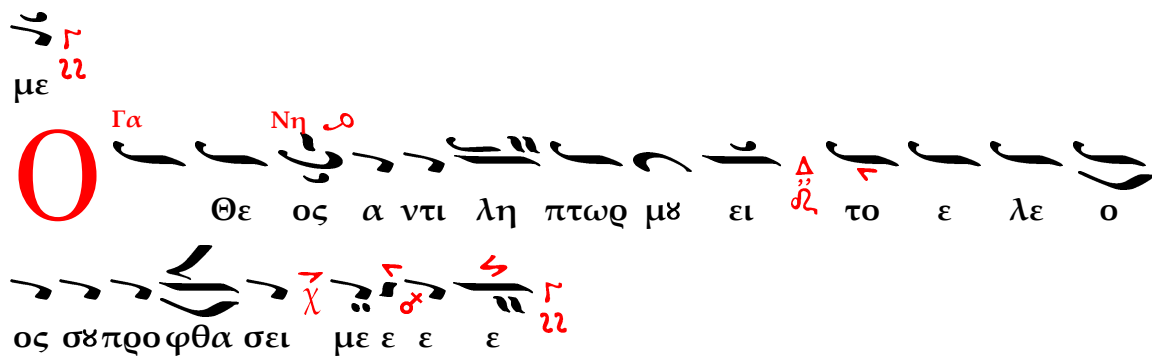
Μ
τω σαι αι με Γ

Ο Γα Νη Θε ος ἀ ντι λη πτωρ μὲ εἰ Δ το ε λε

Γα
ο ος σὺ προ φθα α σει με Γ

Στίχος β'. Γα
Ρ υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την

Νη
α νο μι αν Δ και εξ αν δρων αι μα των σω σον

Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(λα' 10-26).

Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη. Μηρουμένη ἔρια καὶ λίνον, ἐποίησεν εὐχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὥσεί ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὕτη τὸν βίον. Καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ, καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίνας. Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς, κατεφύτευσε κτῆμα. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὀσφὺν αὐτῆς, ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο ὅτι καλὸν ἐστι τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὅλην τὴν νύκτα ὁ λύχνος αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ. Ἰσχὺν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(μγ' 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γινώτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ' 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος.

Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὅψει ἀνθρώπων ἔαν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ

τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης

ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἁγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Ω^{Πα} ς εν πε τρα στερ ρα α α της ο μο λο γι ι
ι ι ας Χρι ι στῃ προ σε ρει σθει ει ει ει σα Μα α
ρι να α πα νε ε ε ευ φη η η η με τον πα λα
μναι ον εχ θρον εις χα α α α ο ος ε βυ υ υ θι ι
ι σας και στε φος το ο τη ης νι ι κης ε πα ξι ο ον
α πει ει ει ει λη η η η φας
Μ^{Πα} ε τα των α νω τα γ μα α α των συ νη ρι θμη η
θη ης ε ε εν δο ο ο ο ξε κο σμο ον λι ι πῃ ῃ

σα ²² και τον Χρι στον πο θη σα α σα Μα ρι ι να
 πα α α αν σε ε ε ε μνε ⁹ αι αι τϛ ϛ ϛ σα η η
 μιν το με ε γα ε ε ε ε λε ε ε ε ος ⁹

Ἦχος ^{Δι}

^{Δι}
Ω ς α λα βα στρον μυ ρϛ το αι μα σϛ προ σε νη
 νο ο χας τω σω νυ υμ φι ι ι ι ω Χρι ι στω Μα ρι
 να α α Μα α αρ τυς ^Δ α θλη φο ο ο ο ρε α α
 η η ητ τη η η η τε ^ϛ α ντα μει ψιν δε ει λη η
 φας στε ε φος α α α α φθα α α αρ τον ^Δ παρ αυ
 τϛ ϛ ϛ ϛ α ξι ι α α α γα α α α στε ^ϛ
 ο ο ο θεν και τον αρ χε ε κα ακον ε εχ θρο ο ο
^{Γα} ^{Νη}
 ον ω ραι οι οις σϛ πο σι ι κα α α τε πα α α
 τη η η η σας ^{Δι} τη ε πι κλη η η σει τϛ σω τη
 ρι ϛ ο νο ο ο ο μα α α α τος ^Δ τϛ Σω
 τη η η η η ρο ος Χρι ι στϛ ϛ ^ϛ δι ο και ϛ ρα
 νι ων θα λα μων η ξι ι ω ω ω θης ^Δ ως παρ

θε νος και Μαρτυς Χρι στς ς πο ο λυ υ υ α α α

α θλε

Ἦχος Πα ρ

ο ξα ζο με ε εν σς Χρι ι στε την πολ

λην ευ σπλα αγ χνι ι ι αν και την α α γα α

θο ο ο τη η η η τα την εις η η μα α ας

γε νο ο ο με ε ε ε νην ο τι και γυ ναι κες

κα τηρ γη η σαν την πλα νην της ει δω λο μα α νι

ι ι ι ι ας δυ να μει τς Σταυ ρς σς ς φι ι λα

α αν θρω ω ω ω πε τυ ραν νον ς ς ς ς κ ε ε

πτο η η η η θη η η η σαν τον δο λι ι ο ο ο

ον κα α τε ε πα τη σαν ι ι ι ι σχυ σα αν δε

ο πι σω ω ω σς ς ε ε ελ θειν εις ο

σμην μυ ρς ς σς ς ε ε ε δρα α α α μον πρε

σβε ε ευ ς ς ς ς σαι υ πε ε ερ των ψυ υ

χων η η μων

Δόξα

Ἦχος Πάϛ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
 Πνε ευ μα α α τι
 Πα η παρ θε νι κη σθ θελ χθει εις ω ραι αι ο
 Κε ο ο τη η η η τι ο Βα σι λευς τη ης δο
 ο ο ο ο ξης Χρι ι ι στος ως α μω μη τον
 νυμφην ε αυ τω σε ε η ηρ μο σα α το α κη η ρα
 α τω συ υ να φειει ει ει α εν γαρ τω θε λη
 μα α τι α αυ τσ πα ρα σχο με νος τω καλ λει ει σθ
 δυ υ υ υ να α α α μιν κατ εχ θρων τε ε και αι πα α
 θων α ητ τη η τον ε ε ε ε ε δει ει ει ει
 ξεν εγ καρ τε ρη η η σα α σα α αν δε
 αι κι ι ι αις πι ι κραις και βα α σα α νοις δρι ι μν
 τα α α α ταις δι πλω ω στε ε ε φει δι σ σως σε
 κα α τε ε ε στε ε ε ε ψε και πα ρε στη σεν εκ

δε ξι ι ω ω ω ω ων α α α αυ τς ^{Πα} ως βα
 σι λισ σα αν πε ποι οι κιλ με ε ε ε νην ^{Κε} αυ τον
 δυ σω πη σον παρ θε νο ο μα α αρ τυς Μα ρι ι να
^Μ πα α νε ^{Κε} ε ευ φη η η η με ^{Δι} τοις υ μνη ταις
 σς ^{Πα} δο ο θη η η ναι ^Δ σω τη ρι ι α αν και
 ζω ω ην ^{Κε} και με γα ε ε ε ε ε λε ε ο
 ο ο ος ^Δ

Ἦχος ^Π Πα ρ

^Χ **Κ** αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των
 αι ω ω νων α μην ^{Κε}
^Μ α κα ρι ζο μεν σε ^{Κε} Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε ^Π
 και δο ξα ζο μεν σε ^{Κε} οι πι στοι οι κα τα χρε ε ος ^Π
 την πο ο ο λιν την α σει στον το τει χο ος το
 αρ ρη η κτον ^{Κε} την αρ ρα γη η προ στα σι ι ι ι
 αν ^{Κε} και κα τα φυ υ γη η των ψυ χων η μω ω ω ω
 ω ω ων ^Π

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε, φιλομάρτυρες πιστῶς, τὴν ὑπὲρ τοῦ πάντων Δεσπότης στερρόως ἀθλήσασαν, Μάρτυρα τιμήσωμεν, Μαρίναν νύμφην Χριστοῦ· παρθενίας χιτῶνι γάρ, τὸ σῶμα κοσμοῦσα, χρύσειον ὡς ὕφασμα, τούτῳ ἐπέθηκεν, αἷμα, τοῦ σεπτοῦ μαρτυρίου, καὶ διπλοῖς κοσμεῖται στεφάνοις, καὶ τῷ στεφανίτῃ νῦν παρίσταται.

Στίχ. Ὑπομένωνν ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου. (λθ' 2)

Μέγα, τὸ κατόρθωμα τὸ σόν, μέγα καὶ πανάριστον ὄντως, σοῦ τὸ ἐκνίκημα· φύσις γὰρ εὐπτόητος καὶ εὐταπείνωτος, τὸν ἀόρατον δράκοντα, τὸ ὄρος τὸ μέγα, νοῦν τὸν πολυμήχανον, Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, εἶλες, εὐτελὲς ὡς στρουθίον, καὶ καταπατοῦσα χορεύεις, νῦν μετὰ Ἀγγέλων ἀξιόγαστε.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραις τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου. (λθ' 3)

Λόγου, τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, νύμφη ἐκλεκτὴ ἀνεδείχθης, Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, κάλλει διαλάμπουσα, ἐνθέων πράξεων, καὶ μαραίνουσα χάριτι, φυτὰ ἀθείας· ὅθεν τὴν πανίερον μνήμην σου σέβομεν, πόθῳ, καὶ λειψάνων τὴν θήκην, νῦν περιπτυσσόμεθα χάριν, ἐξ αὐτῆς ἰάσεων λαμβάνοντες.

Δόξα.

Ἦχος Πα

Πα

 ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Ε^{Πα}
 κ δε ξι ων τϛ ϛ Σω τη η η η ρο ος
 πα ρε ε στη Η πα αρ θε ε ε νο ος και α
 θλη φο ρο ο ος και αι Μαρ τυς πε ρι βε βλη η με ε ε

^{Πα}
 νη η ταις α ρε ταις το ο ο α η ητ τη η η η
 τον ^Π και πε ποι κιλ με ε ε ε νη η ε λαι ω
 τη η ης α αγ νει ας ^Δ και τω αι αι μα α τι ι της α
 α θλη η σε ε ε ε ως και βο ω σα α προς α αυ
 τον ^Δ εν α γαλ λι ι α α α σει ει την λαμ πα δα α
 α κα τε ε χϝ ϝ ϝ ϝ σα ^Π εις ο σμην μυ ρϝ σϝ
 ε δρα μον Χρι στε ο Θε ε ος ^Δ ο τι τε ε τρω ω
 μαι της σης α γα α α πη ης ε ε ε γω ^{Κε} μη η
 χω ω ρι ι ση ης με ^Δ νυ υμ φι ε ε ε Ε πϝ ϝ ρα
 α νι ι ι ι ε ^{Πα} αυ της ται αι αις ι ι ι κε ε σι
 αις ^Δ κα τα α πε ε εμ ψο ον η η η μιν ^{Πα} παν
 το δυ να με Σω τηρ τα α ε λε ε ε η η η η
 σϝ ^Π

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Πα Ϟ

^χ **Κ** αι νυν και α ει ^Δ και εις τϝς αι ^χ ω νας των

αι ω νων α μην

ε ο το κε συ ει η αμ πελος η α λη θι

νη η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω ης σε ι κε

τευ ο μεν πρε σβευ ε Δεσ ποι να με τα της Α θλη

φο ο ρθ και παν των των Α γι ι ων ε λε η

θη ναι τας ψυ χας η μω ω ων

Ἦχος Κε

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην

ε ο το ο ο κε συ ει η αμ πε λο ος η α

λη θι νη η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω ης σε

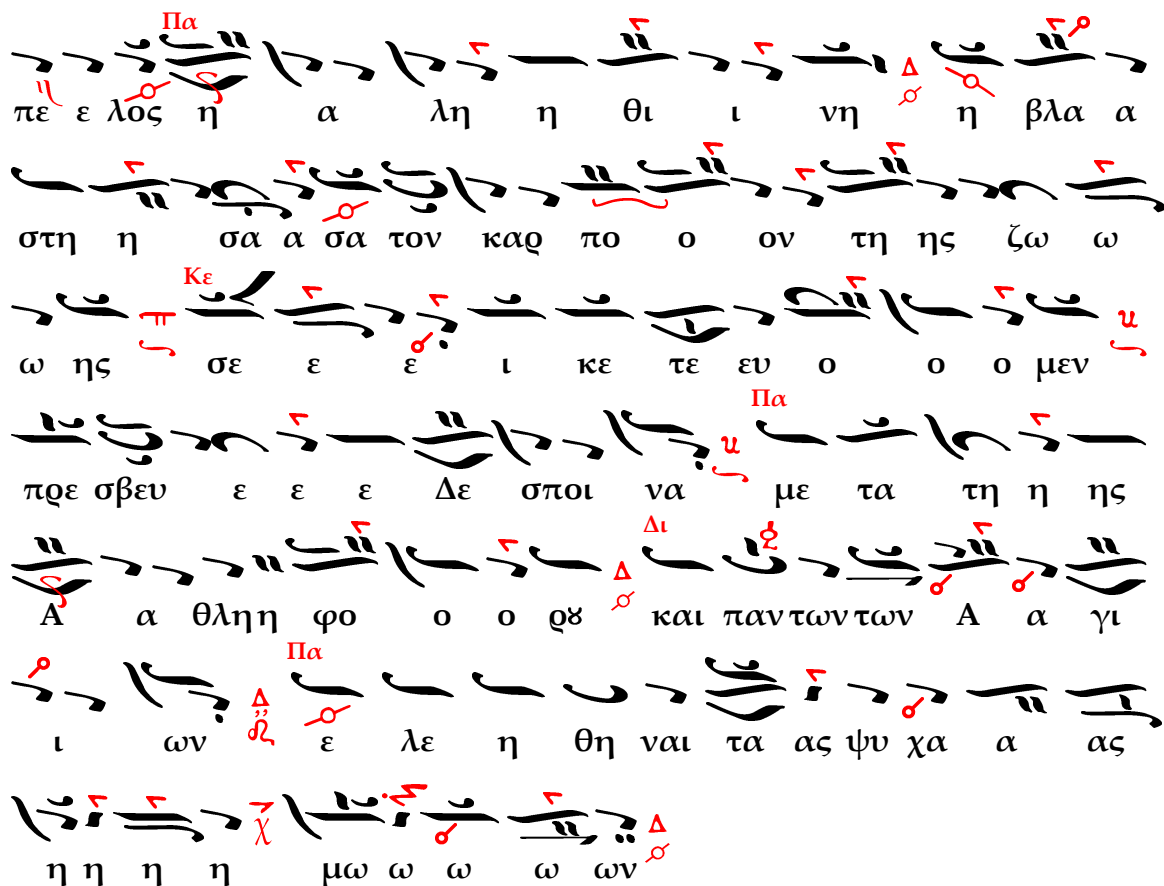
ι κε τευ ο με εν πρε σβευ ε Δεσ ποι να με τα της Α α θλη

φο ρθ και παν των των Α γι ι ων ε λε η

θη ναι τας ψυ χας η μω ω ων

Ἦχος Πα

ε ο ο το ο ο κε συ ει ει η η αμ

30 Ὀκτ. 2013. ΙΑ.

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ
Ὡδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς

ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῶσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον. Τῆς Ἀγίας.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ. ᾠχος 4 Δι-Θ

Η α μνας σϣ Ι η σϣ κρ α ζει με γ α λη τη φω
νη ^ε σε νυμ φι ε μϣ πο θω και σε ζη τϣ σα Α
θλω ^Δ και συ σταυ ρϣ μαι και συν θαπ το μαι τω βαπ τι
σμων ^ε ω ^ε ω σϣ ^ε και πα σχω δι α σε ως βα σι λευ
σω συν σοι ^Δ και θνη σκω υ περ σϣ ι να και ζη σω εν
σοι ^ε αλλ ως θυ σι αν α μω μον προ σδε χϣ την με τα
πο θϣ τυ θει ει σαν σοι ^Δ αυ της πρε σβει αις ως ε λε
η η μων ^{Ζ'} σω στοντας ψυ χας η μων ^ε

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ ο απ αι ω νος α πο κρυφον και Αγ γε λοις α γνων
στον μυ στη ρι ον ^ε δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
γης πε φα νε ρω ται ^ε Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει

σαρκου με νος ^Δ και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων
κα τα δε ξα με νος ^Θ δι ου α να στη σας τον πρω το
πλαστον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω
ων ^Δ

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *